

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-449/16

Kerly Del Rosario Martinez Silva
prieš
Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)
ir
Comune di Genova

(*Corte d'appello di Genova* prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Socialinė apsauga – Reglamentas (EB) Nr. 883/2004 – 3 straipsnis – Šeimos išmokos – Direktyva 2011/98/ES – 12 straipsnis – Teisė į vienodą požiūrį – Trečiosios šalies piliečiai, turintys vieną leidimą“

Santrauka – 2017 m. birželio 21 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) sprendimas

1. *Socialinė apsauga – Darbuotojai migrantai – Sąjungos teisės normos – Materialinė taikymo sritis – Išmokos, patenkančios į taikymo sritį, ir į ją nepatenkančios išmokos – Atskyrimo kriterijai*

(*Europos Parlamento ir Tarybos reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio 1 dalis*)

2. *Socialinė apsauga – Šeimos išmokos – Sąvoka – Skyrimas šeimoms, turinčioms tris ar daugiau nepilnamečių vaikų – Įtraukimas*

(*Parlamento ir Tarybos reglamento Nr. 883/2004 1 straipsnio z punktas ir 3 straipsnio 1 dalies j punktas*)

3. *Sienų kontrolė, prieglobstis ir imigracija – Imigracijos politika – Viena prašymų išduoti vieną leidimą trečiųjų šalių piliečiams gyventi ir dirbti valstybės narės teritorijoje pateikimo procedūra – Direktyva 2011/98 – Teisė į vienodą požiūrį – Nacionalinės teisės normos, pagal kurias vieną leidimą turinčiam asmeniui neleidžiama pasinaudoti išmoka šeimoms, turinčioms tris ar daugiau vaikų – Neleistinumas*

(*Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/98 2 straipsnio c punktas, 3 straipsnio c punktas ir 12 straipsnis; Tarybos direktyva 2003/109*)

1. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 20–22 punktus)

2. Dėl to, ar konkreti išmoka priklauso prie Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio 1 dalies j punkte nurodytų šeimos išmokų, pažymėtina, kad, remiantis šio reglamento 1 straipsnio z punktu, sąvoka „išmoka šeimai“ reiškia visas išmokas natūra arba pinigais, skirtas šeimos išlaidoms padengti, neįskaitant šio reglamento I priede nurodytų išankstinių išlaikymo ir specialių vaiko gimimo bei

įvaikinimo išmokų. Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad žodžių junginys „padengti šeimos išlaidoms“ turi būti aiškinamas taip, kad jis pirmiausia susijęs su viešąja parama šeimos biudžetui, siekiant sumažinti vaikų priežiūros išlaidas (šiuo klausimu žr. 2013 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Hliddal ir Bornand*, C-216/12 ir C-217/12, EU:C:2013:568, 55 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

Kalbant apie pagrindinėje byloje nagrinėjamą išmoką pažymėtina, kad iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, jog, pirma, ANF mokama gavėjams, kurie pateikia atitinkamą prašymą, jeigu įvykdytos Įstatymo Nr. 448/1998 65 straipsnyje numatytos sąlygos, susijusios su nepilnamečių vaikų skaičiumi ir pajamomis. Taigi ši išmoka skiriama neatlikus jokio individualaus ir diskrecinio pareiškėjo asmeninių poreikių vertinimo, remiantis teisės aktuose apibrėžta situacija. Antra, ANF yra minėtiems gavėjams kasmet mokama pinigų suma, kuria siekiama padengti šeimos išlaidas. Todėl tai yra pinigine išmoka, skirta tam, kad, teikiant viešąją paramą šeimos biudžetui, būtų sumažintos vaikų priežiūros išlaidos.

Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad tokia išmoka kaip ANF yra socialinės apsaugos išmoka, priklausanti prie Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio 1 dalies j punkte nurodytų šeimos išmokų.

(žr. 23–25 punktus)

3. 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/98/ES dėl vienos prašymų išduoti vieną leidimą trečiųjų šalių piliečiams gyventi ir dirbti valstybės narės teritorijoje pateikimo procedūros ir dėl valstybėje narėje teisėtai gyvenančių trečiųjų šalių darbuotojų bendrų teisių 12 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad juo draudžiama nacionalinės teisės norma, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, pagal kurią vieną leidimą, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos 2 straipsnio c punktą, turintis trečiosios šalies pilietis negali gauti tokios išmokos, kaip 1998 m. gruodžio 23 d. *legge n. 448 – Misura di finanza pubblica per la stabilizzazione e lo sviluppo* (Įstatymas Nr. 448 dėl stabilizavimui ir vystymui skirtų viešųjų finansų nuostatų) nustatyta išmoka šeimoms, turinčioms tris ar daugiau nepilnamečių vaikų.

Iš Direktyvos 2011/98 12 straipsnio 1 dalies e punkto, siejamo su jos 3 straipsnio 1 dalies c punktu, matyti, kad pirmoje iš šių nuostatų numatytas vienodas požiūris turi būti taikomas trečiųjų šalių piliečiams, kuriems pagal Sąjungos arba nacionalinę teisę buvo leista atvykti į valstybę narę darbo tikslais. Taip yra vieną leidimą, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos 2 straipsnio c punktą, turinčio trečiosios šalies piliečio atveju, nes pagal šią nuostatą šis leidimas leidžia tokiam piliečiui teisėtai gyventi jį išdavusios valstybės narės teritorijoje darbo tikslais.

Vis dėlto pagal Direktyvos 2011/98 12 straipsnio 2 dalies b punkto pirmą pastraipą valstybės narės gali apriboti pagal šios direktyvos 12 straipsnio 1 dalies e punktą suteiktas teises trečiųjų šalių darbuotojams, išskyrus tuos, kurie dirba, buvo įdarbinti ne trumpesnę kaip šešių mėnesių laikotarpį arba yra įregistruoti kaip bedarbiai. Be to, pagal minėtos direktyvos 12 straipsnio 2 dalies b punkto antrą pastraipą valstybės narės gali nuspręsti, kad šios direktyvos 12 straipsnio 1 dalies e punktas, kiek tai susiję su šeimos išmokomis, netaikomas trečiųjų šalių piliečiams, kuriems buvo leista dirbti valstybės narės teritorijoje ne ilgiau kaip šeši mėnesius, trečiųjų šalių piliečiams, kuriems buvo leista gyventi šioje teritorijoje studijų tikslais, arba trečiųjų šalių piliečiams, kuriems šioje teritorijoje leidžiama dirbti turint vizą.

Taigi Direktyvoje 2011/98, kaip ir Direktyvoje 2003/109, tam tikriems trečiųjų šalių piliečiams numatyta teisė į vienodą požiūrį, kuri yra bendra taisyklė, ir išvardytos šios teisės išimtys, kurias gali nustatyti valstybės narės. Todėl šiomis išimtimis galima remtis, tik jei atitinkamos valstybės narės

institucijos, atsakingos už šios direktyvos įgyvendinimą, aiškiai nurodė ketinančios jomis remtis (pagal analogiją žr. 2012 m. balandžio 24 d. Sprendimo *Kamberaj*, C-571/10, EU:C:2012:233, 86 ir 87 punktus).

(žr. 27–29, 32 punktus ir rezoliucinę dalį)